

ASIA	Korholankosken kalankasvatuslaitoksen ympäristöluvan lupamääräyksen mukainen selvitys mahdollisuuksista tehostaa maa-altaiden lietteen poistoa, Konnevesi
HAKIJA	Nordic Trout Ab
Merkintä	Aiemman luvanhaltijan Taimen Oy:n ympäristöluvut ja niihin liittyvä toiminta on siirtynyt Nordic Trout Ab:lle 1.1.2018 alkaen.
SELVITYS	Nordic Trout Ab on 11.11.2019 toimittanut aluehallintovirastoon myöhemmin täydentämänsä selvityksen mahdollisuuksista tehostaa Konneveden kunnan Kärkkäiskylässä sijaitsevan Korholankosken kalankasvatuslaitoksen maa-altaiden lietteen poistoa.

SELVITYKSEN PERUSTE JA LUPAVIRANOMAISEN TOIMIVALTA

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviraston 1.6.2017 antamalla päätöksellä nro 54/2017/1 muutetun ympäristölupamääräyksen 6 mukaan luvan saajan on toimitettava selvitys mahdollisuuksista tehostaa maa-altaiden lietteen poistoa Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastoon 31.12.2019 mennessä.

Aluehallintovirasto on toimivaltainen viranomaisen valtioneuvoston asetuksen ympäristönsuojelusta (713/2014) 1 §:n 11 d kohdan nojalla kalankasvatusta koskevassa asiassa.

HAKEMUKSEN SISÄLTÖ

Toiminta ja sen sijainti	Kalankasvatuslaitos, joka sijaitsee Konneveden kunnan Kärkkäiskylässä hakijan omistuksessa olevilla tiloilla Lohikorpi RN:o 1:28, Taimenraivo RN:o 1:30, Koskikara RN:o 1:35 ja Koskikorte RN:o 1:52.
Voimassa olevat luvat	Itä-Suomen vesioikeus on myöntänyt luvan veden johtamiseen laitokselle 6.2.1985 päätöksellään nro 10/Va II/85, jota korkein hallinto-oikeus otettavan vesimäärän osalta muutti 25.2.1986 antamallaan päätöksellä niin, että laitokselle saadaan johtaa vettä enintään 1 000 l/s.

Luvanhaltijalla on toistaiseksi voimassa oleva Itä-Suomen ympäristölupaviraston 15.2.2006 antama (nro 24/06/1) ja Vaasan hallinto-oikeuden

30.7.2007 (nro 07/0370/2) sekä korkeimman hallinto-oikeuden 13.1.2009 (taltionro 71) osittain muuttama ympäristölupa kalankasvatustiloksen toimintaan. Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto tarkisti ympäristöluvan lupamääräyksiä 20.8.2013 antamallaan päätöksellä nro 131/2013/1 sekä pidensi 1.6.2017 antamallaan päätöksellä 54/2017/1 määräyksellä 6 annettua suunnitelmavelvoitteen määräaikaan 31.12.2019 asti.

Voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräys 6 kuuluu seuraavasti:

”Luvan saajan on tehtävä selvitys mahdollisuuksista tehostaa maa-altaiden lietteen poistoa. Selvitys ja suunnitelma lietteen poistamisesta aikatauluineen on toimitettava Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastolle 31.12.2019 mennessä. Suunnitelman perusteella aluehallintovirasto voi antaa lisämääräyksiä esimerkiksi maa-altaiden rakenteiden muuttamisesta siten, että nykyistä tehokkaampi lietteen poisto on mahdollista.”

Yleiskuvaus toiminnasta ja päästöistä

Laitos on aloittanut toimintansa vuonna 1989. Laitoksella tuotetaan istukkaiksi kirjolohta, järvitaimenta, meritaimenta, järvilohaa ja merilohaa.

Laitoksella on 20 maa-allasta ja kasvatushallissa 58 lasikuitupinnoitettua keinoallasta. Alun perin keinoaltaita oli 62, mutta neljä allasta on toiminnallisista syistä sittemmin poistettu käytöstä. Maa-altaiden pinta-ala on 17 700 m² ja tilavuus 10 800 m³. Kasvatushallin altaiden pinta-ala on noin 440 m² ja tilavuus noin 300 m³. Vesi otetaan laitokselle Vanginvirrasta ja käytetty vesi johdetaan poistokanavaa pitkin Kynsiveteen Saksalansaaren pohjoispuolelle.

Ympäristöluvan mukaan laitoksella kalojen ruokintaan vuosittain käytettävä rehu saa sisältää enintään 610 kg fosforia. Fosforipäästö vesistöön saa olla enintään 300 kg/a. Laitoksen tuottaman kalan lisäkasvu oli 46 028 kg vuonna 2018 ja 55 102 kg vuonna 2019. Käytetty rehu sisälsi fosforia 463 kg vuonna 2018 ja 573 kg vuonna 2019. Fosforikuormitus oli päästötarkkailun perusteella (ainetaselaskelma) 189 kg (266 kg) vuonna 2018 ja 240 kg (339 kg) vuonna 2019. Ainetaselaskelmissa on oletettu, että kalan lisäkasvuun sitoutuva fosforimäärä on 0,4 %.

Pyörreselkeyttimille johdettu liete imettiin aiemmin tankkiin ja tyhjennettiin laitoksella oleville turvesuodattimille. Toimintaa on kehitetty siten, että selkeyttimiin kertynyt liete on vuodesta 2013 alkaen imetty loka-autoon ja ajettu turvesuodattimien sijaan biokaasunjalostuslaitokselle. Laitoksen poistokanavassa on noin 30 vuotta sitten asennetut puiset lietetaskut, joista poistetaan liete kerran vuodessa kaivinkoneella.

Laitoksen maa-altaissa ei ole lietetaskuja. Altaat tyhjennetään ja puhdistetaan vähintään kerran vuodessa, jolloin liete johdetaan huuhteluveden mukana letkua pitkin turvesuodattimelle. Vuonna 2018 poistetun lietteen määrä oli 1015 m³ ja 1100 m³ vuonna 2019. Turvesuodatin muodostuu kahdesta rinnakkaisesta turvesuodatinyksiköstä, joiden välissä on halkai-

sijaltaan 1 metrin sakkakaivo ja jälkimmäisen yksikön perässä halkaisijaltaan 1,5 metrin kokoojakaivo. Suodattimien yhteispinta-ala on noin 490 m². Turvesuodattimen turpeet vaihdetaan kerran vuodessa. Suodattimilta poistettua turvetta kompostoidaan välittömästi maa-aitaiden ja poistokanavan länsipuolelle sijoittuvalla turvesuodattimien alueella kahden vuoden ajan, minkä jälkeen se luovutetaan maanparannusaineeksi mm. peltoviljelyyn. Vuosien 2009-2018 tulosten perustella turvesuodattimella on fosforisaatu poistettua 5,2...25,9 g/lietekuutio (keskiarvo 12,8 g/m³).

Kalojen ruokinta tapahtuu laitoksella käsin. Ruokinnassa käytettävän rehun annostelu optimoidaan kalojen ruokahalua seuraamalla. Ruokinnassa on pyritty käyttämään energiatehokasta, mahdollisimman vähäfosforista kuivarehua. Toiminnanharjoittaja seuraa aktiivisesti kalanrehujen kehitystyötä.

Ympäristön tila

Laitoksen ympäristö

Kalankasvatuslaitos sijaitsee Konneveden alapuolella olevan Rautalammin reitin Liesveden alueella ja siellä tarkemmin Vanginveden-Liesveden valuma-alueella (14.361), Vanginvirran länsirannalla. Laitoksen poistokanava sijaitsee Kynsiveden (14.352) alueella.

Vesi laitokselle johdetaan Vanginvirrasta ja poisjohdettavat vedet poistokanavaa pitkin Kynsiveteen Saksalansaaren pohjoispuolelle. Keskivirtaama Vanginvirrassa jaksolla 2000 – 2011 on ollut 54,1 m³/s ja keskialivirtaama 30,8 m³/s.

Kalankasvatuslaitoksen pohjoispuolella sijaitsee Koskihaan luonnonsuojelualue, kaakkoispuolella Ruukin luonnonsuojelualue ja kosken itäpuolella kalankasvatuslaitosta vastapäätä Timolan luonnonsuojelualue.

Korholankosken kalankasvatuslaitoksen yläpuolisella Kellanvirran valuma-alueella sijaitsee Konneveden luusuassa Siikakosken kalankasvatuslaitos sekä Konneveden kunnan jätevedenpuhdistamo, jonka jätevedet johdetaan Kellanvirtaan Karinkosken alapuolelle.

Vesistön tila

Laitoksen alapuolisen Kynsiveden alueen vesi on kirkasta ja niukkaravinteista tai ajoittain lievästi ravinteikasta. Kesällä 2018 Korholankosken kalankasvatuslaitoksen alapuolisilla Kynsiveden havaintopaikoilla 20 (Salonselkä) ja 65 pintaveden kokonaisfosforipitoisuus vaihteli välillä 6-11 µg/l. Vuonna 2018 Siikakosken ja Korholankosken kalanviljelylaitosten fosforipäästö (yhteensä noin 1,8 kg/d) nosti kesä-syyskuussa alapuolisen Kynsiveden fosforipitoisuutta kesäaikaan noin 0,5-0,7 µg/l.

Kynsiveden pohjoisosan havaintopisteellä on alusvedessä havaittu usein loppukesällä voimakasta hapen vajausta, kuten myös laitoksen yläpuolisella Liesveden havaintopaikalla. Myös vuoden 2018 elokuussa havaittiin selvää hapen vajausta Kynsiveden Salonselän alusvedessä (2,6 mg O₂/l).

Vesistötarkkailualueen vedenlaadussa ei ole tapahtunut merkittäviä muutoksia. Ravinnepitoisuuksien ja a-klorofyllin määrien vaihtelut johtuvat valuma-alueelta tulevan kuormituksen ja vesistön virtaaman vaihteluista.

Vanginvirta, josta laitoksen vesi otetaan, kuuluu Vanginveden Natura 2000 alueeseen (SACFI0900018). Alue ulottuu jonkun verran myös Kynsiveden puolelle, Saksalansaaren salmeen. Etäisyys Korholankosken laitoksen purkupisteestä Natura-alueelle on noin 300 m. Suojeluperusteina Vanginvedellä ovat luontotyytit Hiekkamaiden niukkaravinteiset vedet ja Fennoskandian luonnontilaiset jokireitit, sekä suojeltavista lajeista saukko. Alueella on arvoa myös mm. järvitaimenen kutupaikkana ja harjuskannan (istutettu) elinympäristönä. Vanginveden alueelle ei ole tunnistettu vaikutuksia tai toimia, joilla olisi suuria vaikutuksia alueeseen. Vähäisiä vaikutuksia on arvioitu olevan kalanviljelyllä ja maataloudella.

Laitoksen alapuolinen Kynsiveden vesimuodostuma on ekologiselta tilaltaan hyvä. Tila on pysynyt samana vuodesta 2008 alkaen, jolloin luokitus on ensimmäisen kerran tehty. Asiantuntija-arvioin perusteella järven kemiallinen tila on tasolla hyvä. Vesienhoidossa pyritään ylläpitää hyvässä ja erinomaisessa tilassa olevien vesistöjen tilaa niin, ettei se pääse huononemaan.

Keski-Suomen vesienhoidon toimenpideohjelmassa vuosille 2016-2021 ei ole osoitettu typen, fosforin eikä klorofylli a:n vähentämistarvetta Kynsivedelle eikä millekään sen lähialueelle. Toimenpideohjelman mukaan kalankasvatustilosten vesiensuojelua on tarpeen tehostaa, mikäli kuormituksen vähentäminen on vesien tilan parantamiseksi tarpeen. Keskeisiä vesiensuojelutoimia ovat muun muassa ympäristöä vähän kuormittavan rehun käyttäminen ja ruokinnan tehostaminen, lietteenpoiston tehostaminen ja lieteveden jatkokäsittely tai siirtyminen kiertovesikasvatukseen. Lisäksi todetaan, että käytettävien rehujen ja ruokintamenetelmien kehittäminen sekä kalojen hyvän hoidon edistäminen on edelleen tärkeää. Tarpeen on myös kalankasvatuksen ympäristönsuojeluohjeen käyttöönoton edistäminen. Kalankasvatuksen vesiensuojelua edistävien laitostyyppien ja jätevesien käsittelymenetelmien kehittämiseen tulee panostaa, jotta niistä saadaan kustannustehokkaita.

Selvitys mahdollisuuksista tehostaa maa-altaiden lietteenpoistoa

Luvanhaltijan selvityksen mukaan liettaskujen asentaminen maa-altaisiin ei Korholankosken laitoksella tule kyseeseen lietteenpoiston tehostamisvaihtoehtona, sillä liettaskut eivät sovellu ko. altaisiin. Virtaama altaissa on liian pieni liettaskujen toimivuuden kannalta. Lisäksi liettaskut vaikeuttaisivat altaiden tyhjennystä ja vaarantaisivat kalojen terveyden. Pie-

net kalat pakkautuisivat taskuihin talvella. Puiset lietetaskut eivät ole käytökelpoinen ratkaisu maa-altaissa myöskään siksi, että savista perusmaata ja kiviä nousee koko ajan vähitellen altaisiin. Altaiden välille ei voida asentaa lietettä pidättäviä suodattimia, sillä ne hidastaisivat liaksi painovoimaisesti toimivaa vedentuloa.

Mikäli liete poistettaisiin tyhjennetyistä maa-altaista kaivinkoneella, sekoituisi siihen runsaasti maa-ainesta altaan pohjasta, mikä vaikeuttaisi lietteen käsittelyä turvesuodattimella. Altaisiin olisi ajoittain tuotava korvaavaa maa-ainesta tai altaat olisi pinnoitettava. Altaiden syventäminen voisi johdattaa savisessa maaperässä kuivakuorikerroksen puhkeamiseen, jolloin lieju pääsisi nousemaan altaisiin. Altaiden syventäminen vaatisi siten mittavia pohjanvahvistustoimenpiteitä. Rakennustöistä aiheutuisi huomattavia kustannuksia ja katko laitoksen toiminnassa. Kaivettu liete tulisi kuljettaa allasalueelta auton lavalla. Nykyisiä altaita ei ole rakennettu siten, että kaivinkoneen ja kuorma-auton liikennöinti niiden välisellä kapealla kannaksella olisi mahdollista. Myös nykyisellä huuhtelumenetelmällä saadaan valtaosa lietteestä poistettua altaista.

Automatisoidumpi, kiinteitä järjestelmiä vaativa lietteenpoisto ei ole ulkona sijaitsevista yksilöllisistä maa-altaista koostuvalla laitoksella kustannustehokkaasti toteutettavissa. Menetelmän tehokkuudesta ei voida saada varmuutta ilman kentällä tehtävää testausta, mikä jo edellyttäisi tuntuvia investointeja.

Laitoksen poistokanavasta lietettä on mahdollista poistaa ainoastaan lietetaskuista, sillä kanavaa ei voida kaivaa enää syvemmiksi. Kanavaan kertyvä kasvillisuus poistetaan nykytilanteessa niittämällä kahluuvarustein. Lietetaskujen uusiminen ei ole mahdollista laitoksen toimiessa, mutta on ennen pitkää edessä noin 30 vuotta sitten asennettujen puisten lietetaskujen tullessa käyttöikänsä päähän. Toimintaa on mahdollista kehittää korvaamalla puiset lietetaskut betonisilla.

Selvityksessä todetaan, että lietteenpoistoon Korholankosken kalankasvatustiloksen maa-altaista ei ole, poistokanavan lietetaskujen uusimismahdollisuutta lukuun ottamatta, tällä hetkellä sovellettavissa teknistä taloudellisesti toteuttamiskelpoisia menetelmiä, joilla lietteenpoisto olisi tehtävissä nykyistä menetelmää tehokkaammin. Ajallisesti nykyistä tiheämmän lietteen poistamisen toiminnanharjoittaja ei myöskään katso tehostavan lietteenpoistoa.

Luvanhaltija on arvioinut, että lietteen poiston kehitysmahdollisuudet ovat työskentelyn parantamista niin, että poistokanavan lietetaskut vahvistetaan ja hankitaan niiden tyhjentämiseen traktorivetoinen imuvaunu. Penkereet vahvistetaan tarpeen mukaan lietevaunulla ajettaviksi ympäri niin, että kummaltakin puolelta uomaa/taskua voidaan työskennellä. Lietteet kuljetetaan turvesuodattimelle ja tyhjennysvälit suunnitellaan ruokinnan mukaan - kahden kolmen viikon mittaisiksi.

Vuonna 2016 on tehty selvitys mahdollisuuksista korvata nykyiset maa- altaat keinoaltailla. Mikäli 50-60 t kasvatusmäärä kasvatettaisiin pyöröal- taissa, tarvittaisiin maksimitiheydellä 20 kg/m³ allastilavuutta 3 000 m³. Halkaisijaltaan 8 m kokoisia ja vesisyvyydeltään 1,5 m olevia altaita tarvit- taisiin noin 40 kpl. Vesienkäsittelylaitteistoinen (pystyselkeytys, rumpusi- vilöinti, laskeutusallaskäsittely ja kemiallinen fosforinsaostus) pyöröallas- laitoksen kustannusarvio on 1 816 000 euroa. Vuotuinen kustannus olisi tuotettua kalakiloa kohti noin 4 euroa. Riippuen toimitettavan poikasten koosta, saattaa tuotantokustannus lähes kaksinkertaistua. Selvityksessä todetaan, että tämän kokoisia investointeja ei voida taloudellisesti perus- tella

Hakija on hakemuksen täydennyksellä toimittanut Luonnonvarakeskuksen 2020 laatima raportti läpivirtauslaitosten ravinnekuormituksen vähentämi- sestä. Raportissa on tarkasteltu lietteenpoistoa edistävinä toimenpiteinä allasrakenteiden muuttaminen, virtausjärjestelyitä, siivilöintiä, kosteikkokä- sittelyä ja erilaisia suodatusmenetelmiä sekä veden osittaiskierrättämistä. Kuormitusta alentavien toimenpiteiden vaikutuksia tuotetun kalan ja pois- tetun fosforin kustannuksiin arvioitiin kolmelle toimenpiteelle:

1. Laitokselle rakennetaan hapetusjärjestelmä.
2. Laitoksen uoma-altaisiin rakennetaan uusi lietteenkeruujärjestelmä.
3. Laitoksen uoma-altaat korvataan pyöröaltailla ja niille rakennetaan liet- teenkeruujärjestelmä.

Lähtökohtana kustannusten laskennassa oli, että toimenpiteiden myötä kokonaiskuormitus pienenee ja tuotanto pysyy samana.

Kolmen menetelmän vertailussa poistetun fosforikilon kustannus oli noin 600–800 euroa. Selvityksen mukaan ravinnekuormituksen pienentäminen olisi tehokkainta rakentamalla kullekin laitokselle räätälöity hapetusjärjes- telmä. Olettamuksella, että hapetuksella voidaan parantaa rehukerrointa 5 %, esimerkkikohteena käytetyllä, Siikakosken kalankasvatuslaitoksen fos- forikuormitus pienenee 760 kg:sta 684 kg:aan. Hapetusjärjestelmän raken- tamisen ja käyttöönoton jälkeen kirjolohen tuotantokustannus nousisi 0,24 euroa per kg kalaa. Liettaskujen saneeraus nostaisi tuotantokustannuk- sia 0,60 euroa/kg, mikä arvioitiin kustannuksen nousuna perattua kalakiloa kohden olevan niin suuri, että toiminta olisi keskimäärin tappiollista ja lai- tos lopettaisi toiminnan. Laitoksen muuttaminen pyöröaltaisiin perustuvak- si olisi niin kallista, että sen toteutusta ei edes harkitsisi vaan toiminta lak- kaisi.

Luvanhaltijan käsityksen mukaan mm. Luken selvityksessä tutkittujen uu- sien tekniikoiden käyttöönotto johtaisi sekä Korholankosken että Si- ikakosken laitoksilla suhteettoman suuriin kustannuksiin ympäristöhyötyihin verrattuna. Yhtiön käsityksen mukaan huomiota tulee kiinnittää myös sii- hen, että kyse on olemassa olevista laitoksista eikä niiltä voida edellyttää samojen tekniikoiden käyttämistä, kuin uusien laitosten. Myös kustannus- tekijöiden huomioon ottaminen, erityisesti vanhoilla laitoksilla, vaikuttaa arvioitaessa lietteenpoiston tehostamisen vaihtoehtoja ja siten laitosten parasta käyttökelpoisista tekniikkaa. Ympäristönsuojelulainsäädäntö, 2015 teoksessa on arvioitu parhaan käyttökelpoisen tekniikan -periaatteen so-

veltamista lupaharkintaan. Sanotun teoksen mukaan parasta käyttökelpoista tekniikkaa arvioitaessa huomioidaan osana arviointia myös mm. tekniikan aiheuttamat kustannukset sekä laitoksen ikä.

Luvanhaltija toteaa, että BAT-tekniikan vähimmäisvaatimukset tulee arvioida tapauskohtaisesti. Läpivirtauslaitoksissa käytettävissä oleva tekniikka vaikuttaa osaltaan laitoksen aiheuttamiin vesistö päästöihin. Korholankosken ja Siikakosken laitosten vaikutukset näkyvät alapuolisessa vesistössä, mutta niiden aiheuttamat päästöt eivät ole heikentäneet vesistön tilaa. Uusien tekniikoiden käyttöönotolla mahdollisesti saavutettavat, arvioiden mukaan vähäiset päästövähennykset, olisivat varsin pienet (esim. kiertovesijärjestelmä 1-2 g ominaiskuormitus, pyöröaltaat + tehokas lietteenkäsittely ominaiskuormitus 2-3 g kalakilo, Siikakosken kalankasvatuslaitoksen tarkkailuun perustuva ominaiskuormitus viime vuosina 3 g kalakilo), suhteessa päästöjen vähentämisestä aiheutuviin kustannuksiin ja erityisesti vesistön tilaan. Yhtiön käsityksen mukaan Siikakosken ja Korholankosken vesiensuojelutekniikka on parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaista.

Luvanhaltija on täydennyksessään arvioinut, että käytössä olevat lietteenpoiston tekniset ratkaisut ovat kyseiselle laitokselle parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteen mukaisia. Erityisesti, kun otetaan huomioon nykyinen laitokselta aiheutuva kuormitus sekä sen aiheuttamat vaikutukset alapuolisessa vesistössä ja alapuolisen vesistön vedenlaatu sekä tilaluokitus, ei laitoksesta nykyisellään aiheudu sellaisia vaikutuksia, että tehostamista uusilla tekniikoilla voitaisiin perustellusti edellyttää.

ASIAN KÄSITTELY

Selvityksen täydennykset

Luvanhaltija on täydentänyt selvitystään 12.3.2020 ja 19.3.2020 Luonnonvarakeskuksen selvityksellä läpivirtauslaitosten ravinnekuormituksen vähentämisestä, selvityksellä toimialan nykyisestä parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisista menetelmistä, automatisoidun lietteenpoiston kustannusarviolla, selvityksellä laitoksen purkuvesistön ekologisesta tilasta sekä päästö- ja vesistö tarkkailuraporteilla. Täydennyksien aineistot on keskeisimmiltä osin kuvattu tämän päätöksen kertoelmaosassa.

Asiasta tiedottaminen

Asia on annettu tiedoksi kuuluttamalla aluehallintoviraston verkkosivuilla sekä ilmoituksella Konneveden ja Hankasalmen kuntien tietoverkoissa 9.4. – 18.5.2020 sekä erityistiedoksiantona asianosaisille. Aluehallintovirasto on pyytänyt hakemuksen johdosta lausunnon Keski-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelta, Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen

kalatalousviranomaiselta, Konneveden ja Hankasalmen kunnilta sekä kuntien ympäristön- ja terveydensuojeluviranomaisilta.

Lausunnot

1) Keski-Suomen elinkeino-, liikenne-, ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue on todennut, että Kynsivesi, johon laitoksen purkuvedet johdetaan, on pintavesityypiltään suuri vähähumuksinen järvi, jonka ekologinen tila on hyvä. Vesienhoidon suunnittelun tavoitteena on hyvän tilan säilyttäminen.

Siikakosken ja Korholankosken kalanviljelylaitosten sekä Konneveden kunnan jätevedenpuhdistamon purkuvesistön yhteistarkkailun vuosiyhteenveto 2018 -raportin mukaan veden laadussa ei ole tapahtunut merkittäviä muutoksia edellisiin vuosiin verrattuna. Ravinteiden ja a-klorofyllin pitoisuuksien vaihtelut johtuvat valuma-alueelta tulevan kuormituksen ja vesistön virtaaman vaihtelusta.

Lietteen poiston tehostaminen maa-allaslaitoksilla päästöjen vähentämiseksi, on vesienhoidon suunnittelussa ollut toimenpiteenä v. 2016-2021, mikäli päästöjen vähentäminen on tarpeen vesien tilan parantamiseksi. Maa-allaslaitosten lietteenpoistomenetelmät on kehitetty pääosin 80-luvulla ja niiden merkitys laitoksen kuormituksen vähentämisessä on jäänyt vähäiseksi. Toisella suunnittelukaudella (2016-2021) vain yksi ELY-keskus oli suunnitellut toimenpiteen toteutettavaksi neljälle laitokselle. Väliarvioinnin 2018 mukaan toimenpide toteutettiin vain yhdellä laitoksella. Suunnittelukaudella 2022-2027 tämä toimenpide ehdotetaan poistettavaksi ja uutena toimenpiteenä esitetään otettavaksi "Sisävesilaitosten vesien-suojelun tehostaminen ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaisessa luvan muutoksen tarveharkinnassa". Tehostamista tarkastellaan erityisesti niiden kalankasvatuslaitosten osalta, joiden ravinnepäästöt on arvioitu merkittäväksi paineeksi vesimuodostumien painetarkastelussa. Tällä hetkellä ei ole tiedossa toimivia ja kustannustehokkaita lietteenpoistomenetelmiä, joilla pystytään selvästi vähentämään päästöjä. Suunnittelukaudelle 2022-2027 on tulossa ohjauskeino, jossa selvitetään pilottitutkimuksin maaomaloitosten lietteenpoistoa ja jätevesien käsittelymenetelmiä.

Keski-Suomen ELY-keskus pitää valtakunnallisen ohjauskeinoon esittämistä hyvänä ja katsoo, että yksittäisiä kalanviljelylaitoksia ei tulisi velvoittaa selvittämään tutkimuksin lietteenpoistomenetelmiä, vaan ne tulisi selvittää valtakunnallisissa tutkimushankkeissa.

ELY-keskuksen käsityksen mukaan Korholankosken kalanviljelylaitoksella tulee ottaa käyttöön parhaat mahdolliset käytettävissä olevat keinot lietteen poiston tehostamiseksi. Hakemuksen täydennyksessä toimenpiteeksi on esitetty maa-aitaiden lietetaskujen tyhjentäminen imuvaunulla 2-3 viikon välein. Tämä edellyttää selvityksen mukaan lietetaskujen ja tarpeen mukaan penkereiden vahvistamista sekä traktorivetoisen imuvaunun hankkimista lietteen poistoa varten. ELY-keskus katsoo, että em. menettely tulee ottaa käytäntöön mahdollisimman pian, ottaen kuitenkin huomioon toimenpiteiden toteuttamiseen tarvittava aika.

Lupamääräyksessä tulisi esittää määräaika toimenpiteiden toteuttamiseksi.

Ympäristönsuojelulain 89 §:n perusteella lupaa on muutettava esim., jos parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen vuoksi päästöjä voidaan olennaisesti vähentää ilman kohtuuttomia kustannuksia. Tämä voi olla kuitenkin haasteellista, koska vanhoille olemassa oleville kalanviljelylaitoksille ei ole määritelty parasta käyttökelpoista tekniikkaa, eikä tällä hetkellä ole tiedossa tehokkaita lietteenpoistomenetelmiä. Uusia maa-allaslaitoksia ei kalankasvatuksen ympäristönsuojeluohjeen mukaan pidetä parhaana käyttökelpoisena tekniikkana.

2) Konneveden kunnan ympäristönsuojeluviranomainen on huomauttanut, että maapohjaisten 60-luvulla perustettujen lammikoiden käyttö kalankasvatukseen ilman tehokkaita kiintoaineen talteenottojärjestelmiä ei ole parasta käyttökelpoista tekniikkaa uusissa hankkeissa (Ympäristöhallinnon ohjeita 1/2013), vanhoissakin maa-allaslaitoksissa vesistökuormitusta tulee vähentää, mikäli se on teknis-taloudellisesti kohtuullisesti saavutettavissa. Tutkittuja tekniikoita on muun muassa allasrakenteiden parantaminen ja lietteenpoistojärjestelmien asennus.

Täydennyspyynnössä oli pyydetty esittämään toimialan nykyisiä parhaita käyttökelpoisen tekniikan mukaisia menetelmiä ja kustannusarvioita eri toteuttamismalleille. Toiminnanharjoittaja esittää selvityksessään, että ruokinnan laatua ja määrää tarkkailemalla on fosforikuormaa alapuolisiin vesistöihin pystytty merkittävästi vähentämään. Kuormitus alittaa luvassa sallitun määrän lähes puolella, ja alapuolisten vesistöjen tila on hyvä. Tällä perusteella toiminnanharjoittaja ei näe perusteita fosforinpoiston tehostamiseen investoinnein. Tällä hetkellä lietteenpoiston kautta poistuvan fosforin määrä on hyvin marginaalinen kokonaiskuormitukseen nähden (keskimäärin 39 kg/v).

Toiminnanharjoittaja on osallistunut Luken selvitykseen, jossa todettiin, että tutkittujen uusien tekniikoiden käyttöönotto johtaisi sekä Korholankosken että Siikakosken laitoksilla suhteettoman suuriin kustannuksiin ympäristöhyötyihin verrattuna. Yhtiön käsityksen mukaan huomiota tulee kiinnittää myös siihen, että kyse on olemassa olevista laitoksista eikä niiltä voida edellyttää samojen tekniikoiden käyttämistä, kuin uusien laitosten.

Alapuolisten vesistöjen hyvää tilaa ei saa vaarantaa ja kaikkien vesistöä kuormittavien toimijoiden on pyrittävä vähentämään fosfori- ja typpikuormitustaan parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaan. Kalankasvatuksen ravinnepäästöt kuormittavat vesistöjä ja voivat aiheuttaa paikallisia rehevöitymisongelmia. Suomen järvissä fosfori onkin yleensä kasvua rajoittava tekijä. Fosforipitoisuuden kasvaessa järvet rehevöityvät ja niiden vesikasvillisuus runsastuu ja muuttuu särkikalavaltaisemmaksi. Ilmastonmuutoksen oletetaan kiihdyttävän prosessia entisestään, jolloin vesistöjen tilaa ei ole varaa heikentää. Kalankasvatustilosten alapuoliset vesistöt ovat Natura-suojeltuja ja tyypiltään vähäravinteisia ja vähähumuksisia. Konneveden kunta tuottaa myös juomavetensä alapuolisesta vesistöstä.

Laskennallinen fosforipäästö on ollut rehunkäyttöä tehostamalla laskusuuntainen, erityisen vahvaa lasku on ollut Siikakoskella, jossa päästöraja olisi varaa reilusti laskea. Kalankasvatustilat edustavat kuitenkin vanhaa tekniikkaa ja vaikka niiden lietteenpoiston tehostaminen on tämänhetkisen selvityksen mukaan liian kallista kannattavaksi liiketoiminnaksi, se ei tarkoita, että käytössä on parasta mahdollista tekniikkaa. Alaa tulee aktiivisesti kehittää ja pilotoida, sillä maauomalaitoksen pistemäinen ravinnepäästökuorma on huomattava. Sallittua kuormitusrajaa tulisi kiristää ja selvittää mahdollisuuksia kokeilla Luken raportin mainitsemia pilotoinnin arvoisia puhdistusmenetelmiä, kuten laskeutusta, siivilöintiä tai vaikka kosteikkaa. Vuosikymmeniä vanha rakenne ei voi muuttumattomana edustaa parasta mahdollista tekniikkaa ja ilman ympäristöpoliittista ohjausta ala ei kehity. Voi olla, että ravinteiden vähentäminen vesistöistä on kustannustehokkainta jossain ihan toisaalla, kuten esimerkiksi raportissa mainittu peltojen kipsilevytys, tai vaikka valumakatkot metsäojoissa, mutta osallistuvatko yksittäiset kuormittajat näihin toimenpiteisiin toisaalla? Eli tietynlainen päästökompensointi vähentämällä päästöjä kustannustehokkaasti toisaalla. Minimissään tulee laitosten yhä jatkaa hapettamisen kehittämistä, koska laiteinvestoinnit ovat jo alueella, sekä lietetaskujen puhdistamiskertojen lisäämistä, sillä pitkä tyhjennysväli lisää fosforin liukenemistä, jolloin se ei ole enää poistettavissa lietteen mukana.

3) Hankasalmen kunnan rakennus- ja valvontalautakunta katsoo, että lupapäätöksiin on syytä asettaa määräaika, johon mennessä laitosten toiminnan parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisuutta tarkastellaan uudestaan, mikäli lietteen käsittelyn tehostaminen ei ole tällä hetkellä mahdollista. Perusteluna rakennus- ja valvontalautakunta viittaa aluehallintoviraston päätöksiin LSSAVI/32/04.08/2012 ja LSSAVI/31/04.08/2012, joissa aluehallintovirasto on perustellut laitoksilta edellytettävä lietteen poiston tehostamista koskevaa suunnitelmaa seuraavasti: Lietteen poiston tehostaminen on vesienhoidon toimenpideohjelman mukainen toimenpide kyseessä olevan laitostyyppin päästöjen vähentämiseksi. Korholankosken ja Siikakosken kalankasvatustilastojen päästöt vaikuttavat osaltaan laitoksen alapuolisen Kynsiveden tilaan. Ympäristöluvut ovat voimassa toistaiseksi ja siten toiminta voi jatkua vielä pitkään, minkä takia ei ole perusteltua, että lietteen poistorakenteet ovat pysyvästi sellaisia, ettei lietteen tehokas poisto niistä ole mahdollista.

Laukaan Ympäristöterveydenhuolto ja Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus Järvi-Suomen kalatalouspalvelut ovat ilmoittaneet, että eivät lausu asiassa.

Muistutukset ja mielipiteet

Asiassa ei ole esitetty muistutuksia tai mielipiteitä

Luvanhaltijan selitys

1) Keski-Suomen elinkeino-, liikenne-, ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue

Hakija toteaa selvyyden vuoksi, että Korholankosken laitoksen lietetaskut eivät sijaitse maa-altaissa vaan kaikki kolme lietetaskua sijaitsevat poistokanavassa, jotka nykyisin kaivetaan kerran vuodessa turpeen vaihdon yhteydessä. Näiden lietetaskujen tyhjennys esitetyn 2-3 viikon välein vaatii taskujen ja penkereiden vahvistamista sekä lietevaunun hankkimista. Korholankosken nykyisestä lietteenpoistosta on yksityiskohtaisemmin kerrottu Sitowise Oy:n laatimassa Selvitys lietteenpiston tehostamisesta, raportti, 27.6.2019, kohdassa 3.3.

Muilta osin hakijalla ei ole huomautettavaa ELY-keskuksen lausunnosta.

2) Konneveden kunnan ympäristönsuojeluviranomainen

Korholankosken kalanviljelylaitoksille esitetyillä, kyseisellä laitoksella parasta käyttökelpoista tekniikkaa edustavilla ratkaisuilla pyritään osaltaan edelleen vähentämään alapuoliseen vesistöön aiheutuvaa kuormitusta. Hakija huomauttaa, että sen esittämät lietteenpoiston tehostamistoimet vastaavat sen käsityksen mukaan laitoksella parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Kun otetaan huomioon täydennyksen liitteenä 7 olevissa kuormitus- ja yhteistarkkailuraporteissa ilmenevät tulokset, voidaan todeta, ettei Korholankosken kalanviljelylaitoksen toiminnasta aiheudu sellaisia vaikutuksia, joista aiheutuisi haittaa Konneveden kunnan juomaveden saannille tai haitallisia vaikutuksia Natura-suojellulle vesistölle.

Korholankosken kalanviljelylaitokselle esitetyt toimet vastaavat parasta käyttökelpoista tekniikkaa Korholankosken olosuhteissa. Ympäristönsuojelulain 5 §:n määritelmän mukaan parhaalla käyttökelpoisella tekniikalla tarkoitetaan mahdollisimman tehokkaita ja kehittyneitä, teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia tuotanto- ja puhdistusmenetelmiä ja toiminnan suunnittelu-, rakentamis-, ylläpito-, käyttö- sekä lopettamistapoja, joilla voidaan ehkäistä toiminnan aiheuttama ympäristön pilaantuminen tai tehokkaimmin vähentää sitä ja jotka soveltuvat ympäristölupamääräysten perustaksi. Määritelmän mukaan tekniikka on teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista silloin, kun se on saatavissa käyttöön yleisesti ja sitä voidaan soveltaa asianomaisella toiminnan alalla kohtuullisin kustannuksin. Jos siis kustannukset mahdollisesti tehokkaampien puhdistuskeinojen käyttöönotosta ovat sellaisia, että ne tekevät toiminnasta kannattamaton, ei kyse Hakijan käsityksen mukaan saata olla BAT-periaatteen mukaisesta tekniikasta. Erityisesti kun otetaan huomioon tarkkailuista ilmenevät laitoksen vaikutukset alapuolisessa vesistössä. Hakija toteaa lisäksi, että lietteenpoiston tehostamiseksi on esitetty toimia, jotka tullevat alentamaan laitokselta aiheutuvia päästöjä ja ovat taloudellisesti toteuttamiskelpoisia, vastaten siten parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa kyseisessä kohteessa. Hakija huomauttaa lisäksi, ettei vanhoille olemassa oleville kalanviljelylaitoksille ole määritelty parasta käyttökelpoista tekniikkaa eikä ELY-keskukseen ole edellyttänyt tietyn tekniikan käyttöönottoa vaan on pitänyt hakija esittämiä toimia riittävinä.

Hakija viittaa myös ELY-keskuksen lausunnossa esittämään ja Hankasalmen kunnan rakennus- ja valvontalautakunnalle vastattuun.

3) Hankasalmen kunnan rakennus- ja valvontalautakunta

Hakijan käsityksen mukaan uuden määräjän antaminen lupaehdoissa parhaan käyttökelpoisen tekniikan tarkastamiseksi on tarpeeton. Kyse on toiminnassa olevasta laitoksesta, jonka lietteenpoiston tehostamista on jo esitetty hakemuksessa, ja jotka Korholankosken olosuhteissa vastaavat hakijan käsityksen mukaan parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Tällä hetkellä ei ole tiedossa toimivia ja kustannustehokkaita lietteenpoistomenetelmiä, joilla pystytään selvästi vähentämään päästöjä. Hakija viittaa Keski-Suomen ELY-keskuksen lausunnossaan esittämään kannanottoon, jonka mukaan yksittäisiä kalanviljelylaitoksia ei tulisi velvoittaa selvittämään tutkimuksin lietteenpoistomenetelmiä, vaan ne tulisi selvittää valtakunnallisessa tutkimushankkeessa.

Lietteen poiston tehostaminen maa-allaslaitoksilla päästöjen vähentämiseksi, on ollut vesienhoidon suunnittelussa toimenpiteenä v. 2016–2021, mikäli päästöjen vähentäminen on tarpeen vesien tilan parantamiseksi. Toimenpide on toteutettu vain yhdellä laitoksella. Suunnittelu-kaudella 2022–2027 kyseinen toimenpide on ehdotettu poistettavaksi.

Korholankosken laitoksella on luonnollisesti osaltaan vaikutus alapuolisen Kynsiveden tilaan, kuten kaikella toiminnalla. Korholankosken alapuolisen vesistön vedenlaatu on yhteistarkkailuraportin (2018) mukaan hyvä. Vedenlaadussa ei ole tapahtunut merkittäviä muutoksia. Hakija korostaa, että se on esittänyt hakemuksessa lietteen poiston tehostamista ja sen käsityksen mukaan lietteen poisto laitoksella on tehokasta ja vastaa laitoksella parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Hakija korostaa, että mm. laitokselta aiheutuvat fosforipäästöt olivat viimeisimmän kuormitustarkkailuraportin mukaan 240 kg P/a, kun ne laitosta koskevan ympäristöluvan mukaan saisivat olla enintään 300 kg P/a. Laitokselta aiheutunut sallittua alhaisempi kuormitus ja vaikutusalueen hyvä veden laatu, tulee hakijan käsityksen mukaan ottaa huomioon, kun arvioidaan tarvetta tehostaa lietteenpoistoa laitoksella. Kalliiden ja pudistusteholtaan mahdollisesti epävarmojen uusien teknisten lietteenpoistojärjestelmien rakentamista ei Hakijan käsityksen mukaan voida pitää itseisarvona eikä Korholankosken laitoksella tarpeellisina tai perusteltuna.

Tavoitteiden ja keinojen tulee yleisen hallinto-oikeudellisen suhteellisuusperiaatteen mukaan olla oikeasuhteisia. Kun otetaan huomioon edellä sanottu ja hakijan tämän hakemuksen täydennyksessä esittämät kustannusarviot lietteenpoiston tehostamisen eri vaihtoehdoille, ei säännöksen tavoite itsessään ole uusien teknisten laitteiden tai järjestelmien rakentaminen ja käyttöön ottaminen, vaan ympäristön pilaantumisen estäminen ja veden hyvän laadun ylläpitäminen ja edistäminen. Hakijan käsityksen mukaan nämä tavoitteet voidaan täyttää sen esittämien keinoin.

MERKINTÄ

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto on tänään antanut päätöksen nro 216/2020, joka koskee Nordic Trout Ab:n Siikakosken kalankasvatuslaitoksen ympäristöluvan määräyksen mukaista selvitystä mahdollisuuksista tehostaa maa-altaiden lietteen poistoa.

ALUEHALLINTOVIKASTON RATKAISU

Luvanhaltijan esittämä selvitys vastaa aluehallintoviraston 1.6.2017 antaman päätöksen nro 54/2017/1 määräyksen 6 vaatimuksia ja aluehallintovirasto hyväksyy selvityksen.

Aluehallintovirasto muuttaa 20.8.2013 annetun lupapäätöksen 131/2013/1 määräystä 4 kuulumaan seuraavasti (muutettu kohta kursivoitu):

4. Kasvatushallin altaista johdettava vesi on käsiteltävä pyörreselkeyttimellä. Selkeyttimelle kertynyt liete on poistettava tarvittaessa, kuitenkin vähintään kerran vuodessa. Hallin altaisiin kertynyt liete on poistettava riittävän usein, kuitenkin kasvukauden aikana vähintään kerran vuorokaudessa. Maa-altaat on tyhjennettävä kokonaan lietteestä vähintään kerran vuodessa. Poistokanavan lietetaskut on tyhjennettävä tarvittaessa, kuitenkin vähintään kerran vuodessa *ja viimeistään vuodesta 2024 alkaen vähintään joka kolmas viikko kasvatuskauden aikana.*

RATKAISUN PERUSTELUT

Ympäristönsuojelulain (YSL) 7 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on järjestettävä toimintansa niin, että jos pilaantumista ei voida kokonaan ehkäistä, se on rajoitettava mahdollisimman vähäiseksi. Lisäksi toiminnanharjoittajan on ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi huolehdittava ja varmistuttava siitä, että toiminnassa käytetään parasta käyttökelpoista tekniikkaa (YSL 8 §). Parhaan käyttökelpoisen tekniikan arvioinnissa on muun ohella otettava huomioon päästöjen laatu, määrä ja vaikutus sekä tekniikan käyttöönottoon vaadittava aika ja päästöjen ehkäisemisen ja rajoittamisen kustannukset ja hyödyt (YSL 53 §).

Paras käyttökelpoinen tekniikka on teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoista silloin, kun se on saatavissa käyttöön yleisesti ja sitä voidaan soveltaa asianomaisella toiminnan alalla kohtuullisin kustannuksin (YSL 5 § kohta 7). Ympäristönsuojelulain 52 §:n mukaan päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Voimassa olevan ympäristöluvan määräyksen 6) mukaan luvan saajan tuli selvittää mahdollisuuksia tehostaa maa-altaiden lietteen poistoa. Lupaviranomainen voi täsmentää lupamääräystä tai täydentää lupaa selvityksen perusteella (YSL 90 §).

Läpivirtauslaitoksen päästöjen ehkäisemisen ja rajoittamisen kustannukset ja hyödyt on selvitetty hakijan omilla selvityksillä ja Luonnonvarakeskuksen selvityksellä. Aluehallintovirasto katsoo, että luvanhaltija on lupamääräyksen 6) mukaisesti kattavasti ja riittävän luotettavalla tavalla selvittänyt nykyisiä mahdollisuuksia tehostaa maa-altaiden lietteen poistoa poikastuotantoon tarkoitettulla läpivirtauslaitoksella. Selvityksien perusteella voidaan päätellä, että ei ole yleisesti saatavilla sellaista taloudellisesti toteuttamiskelpoista maa-altaiden lietteenpoistomenetelmää, jota voitaisiin ottaa käyttöön Korholankosken laitoksen olosuhteissa.

Luvanhaltija on toimittanut riittävän yksityiskohtaisia tietoja päästöistä, jätteistä ja toiminnan vaikutuksista. Velvoitetarkailutietojen perusteella kalankasvatustoiminta heikentää vedenlaatua päästöjen vaikutusalueella. Kalankasvatustilasto on ollut toiminnassa pitkään ja sen päästöjen vaikutukset vesistöön ja kalatalouteen voidaan arvioida vakiintuneen. Kynsiveden vesimuodostuman fosfori- ja typpipitoisuudet ovat laskennallisessa tilaluokassa erinomainen ja klorofylli-a-pitoisuus luokassa hyvä. Vesimuodostuman ekologinen tila on hyvä ja siten vesienhoidon tavoitteiden mukainen. Päästöt eivät aiheuta vesistön merkittävää pilaantumista eikä vesienhoidon vesimuodostuman tavoitetilan säilyminen vaarannu toiminnan johdosta. Näin ollen päästöjen vähentäminen ei ole tarpeen vesien tilan parantamiseksi.

Huomioiden edellä mainitut lainkohdat sekä myös lainvoimaisen lupapäätöksen mukaiset päästöjen enimmäisraja-arvot, on laitoksella edelleen parannettava lietteen poistoa ratkaisussa sanotulla tavalla. Parhaan käyttökelpoisen tekniikan arvioinnissa on huomioitu ympäristönsuojelulain 53 § ja aluehallintovirasto katsoo, että ratkaisun mukaisella menettelyllä voidaan vähentää ainepäästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia sekä edistää jätteiden uudelleen käyttöä. Lietteenoistoa voidaan sanotulla tavalla tehostaa kustannustehokkaasti. Lietetaskujen tihennetyn tyhjennyksen aloittamiseen annettu määräaika on tarpeen poistokanavan lietekäsittelyn rakenteiden asianmukaiseen suunnitteluun ja toteuttamiseen ja sen varmistamiseksi, että tehostettu lietteenoisto toteutuu. Kehittyneempien kustannustehokkaiden lietteenkäsittelymenetelmien puuttuessa, huomioiden myös vaikutusalueen vesistön nykyinen tila ja tilatavoitteet, ei nyt ole tarpeen ratkaisua laajemmin täsmentää lupamääräyksistä tai täydentää lupaa.

Voimassa olevan luvan määräyksissä sanotun lisäksi on toiminnanharjoittajan muutoinkin ympäristönsuojelulain mukaan oltava selvillä toimintansa haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista ja rajoitettava toimintansa päästöt ympäristöön mahdollisimman vähäisiksi sekä huolehdittava ja varmistuttava siitä, että toiminnassa käytetään parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Aluehallintovirasto arvioi, että voimassa olevan luvan määräykset, mukaan lukien tällä päätöksellä tehdyt lietteenkäsittelyn muutokset, varmistavat, että toiminta myös hoidetaan parhaan käytännön periaatteen mukaisesti.

Voimassa olevan lupapäätöksen mukaan luvan määräyksien tarkistushakemus tulisi jättää viimeistään 31.10.2023. Ympäristölupamääräysten tarkistamismenettely on kumottu ja lupamääräysten tarkistamista koskeva velvoite on rauennut ympäristönsuojelulain muutoksella 423/2015. Saman lakimuutoksen mukaan valvontaviranomaisen on arvioitava luvan 89 §:n mukaisen muuttamisen tarvetta viimeistään vuoden kuluessa siitä ajankohdasta, jolloin luvan tarkistamista koskeva hakemus oli määrä jättää lupaviranomaiselle. Lupaa voidaan muuttaa muun ohella, jos parhaan käytökelpoisen tekniikan kehittymisen vuoksi päästöjä voidaan olennaisesti vähentää ilman kohtuuttomia kustannuksia. Aluehallintovirasto toteaa, että jatkossa voidaan viimeistään vuonna 2024 tehtävän luvan muuttamistarpeen arvioinnilla, tai muulloinkin 89 §:n mukaisella hakemuksella tai aloitteella, laittaa vireille luvan muutosasia parhaan käytökelpoisen tekniikan kehittymisen vuoksi.

VASTAUS LAUSUNTOIHIN

Keski-Suomen elinkeino-, liikenne-, ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastualueen, Konneveden kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen ja Hankasalmen kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen vaatimukset on otettu huomioon ratkaisusta ja sen perusteista ilmenevällä tavalla.

PÄÄTÖKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

Päätös on täytäntöönpanokelpoinen sen saatua lainvoiman. Olemassa olevaa toimintaa saadaan muutoksenhausta huolimatta jatkaa voimassa olevan luvan mukaisin lupamääräyksin.

LUPAA ANKARAMMAN ASETUKSEN NOUDATTAMINEN

Jos asetuksella annetaan määräyksiä, jotka ovat ankarampia kuin tämän päätöksen lupamääräykset tai luvasta poikkeavia määräyksiä luvan voimassaolosta, on asetusta luvan estämättä noudatettava.

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Ympäristönsuojelulain 52, 53 ja 90 §

KÄSITTELYMAKSU JA SEN MÄÄRÄYTYMINEN

Käsittelymaksu on 3120 euroa. Lasku lähetetään myöhemmin Valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskuksesta.

Asian käsittelystä peritään maksu, joka määräytyy aluehallintovirastojen maksuista vuosille 2019 ja 2020 annetun valtioneuvoston asetuksen (1244/2018) mukaisesti. Asetuksen liitteen mukaan ympäristöluvan edellyttämän selvityksen käsittelystä perittävän maksun suuruus on 60 euroa/tunti. Tämän asian käsittelyyn on käytetty 52 tuntia.

PÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN

Päätös Nordic Trout Ab

Jäljennös päätöksestä sähköisesti

Konneveden kunta
 Konneveden kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
 Konneveden kunnan terveydensuojeluviranomainen
 Hankasalmen kunta
 Hankasalmen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
 Hankasalmen kunnan terveydensuojeluviranomainen
 Keski-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ympäristö- ja luonnonvarat -vastualue
 Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus kalatalousviranomainen
 Laukaan Ympäristöterveydenhuolto
 Suomen ympäristökeskus

Ilmoitus päätöksestä

Asianosaisille, joille on lähetetty hakemuksesta erityistiedoksianto.

Ilmoittaminen ilmoitustauluilla

Tieto päätöksen antamisesta julkaistaan Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviraston verkkosivuilla ja ilmoitetaan päätöksestä Konneveden ja Hankasalmen kuntien tietoverkoissa.

MUUTOKSENHAKU

Päätökseen saa hakea muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta valittamalla.

Liite

Valitusosoitus

Jari Tolppanen

Stefan Nyman

Asian ovat ratkaisseet ympäristöneuvokset Jari Tolppanen ja Stefan Nyman. Asian on esitellyt Stefan Nyman

VALITUSOSOITUS

- Valitusviranomainen** Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviraston päätökseen saa hakea valittamalla muutosta **Vaasan hallinto-oikeudelta**. Asian käsittelystä perittävästä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.
- Valitusaika** Määräaika valituksen tekemiseen on kolmekymmentä (30) päivää tämän päätöksen tiedoksisaannista sitä määräaikaan lukematta. Tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä (7.) päivänä päätöksen julkaisemisajankohdasta. Valitusaika päättyy 4.11.2020.
- Valitusoikeus** Päätöksestä voivat valittaa asianosaiset, sekä vaikutusalueella ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun tai asuinympäristön viihtyisyyden edistämiseksi toimivat rekisteröidyt yhdistykset tai säätiöt, sijaintikunta ja vaikutusalueen kunnat ja niiden ympäristönsuojeluviranomaiset, sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset ja muut asiassa yleistä etua valvovat viranomaiset.
- Valituksen sisältö** Valituskirjelmässä, joka osoitetaan Vaasan hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava
- päätös, johon haetaan muutosta
 - valittajan nimi, kotikunta ja mihin valitusoikeus perustuu
 - postiosoite ja puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa (*mikäli yhteystiedot muuttuvat, on niistä ilmoitettava Vaasan hallinto-oikeudelle*)
 - miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta
 - mitä muutoksia päätökseen vaaditaan tehtäväksi
 - perusteet, joilla muutosta vaaditaan
 - valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitus, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (faxilla tai sähköpostilla)
- Valituksen liitteet** Valituskirjelmään on liitettävä
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
 - mahdollisen asiamiehen valtakirja tai toimitettaessa valitus sähköisesti selvitys asiamiehen toimivallasta
- Valituksen toimittaminen**
- Valituskirjelmä liitteineen on toimitettava Vaasan hallinto-oikeudelle. Valituksen voi tehdä hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa <https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>. Valituskirjelmä liitteineen voidaan myös lähettää postitse, faxina tai sähköpostilla.**
- Valituskirjelmän on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.** Sähköisesti (faxina tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.
- Vaasan hallinto-oikeuden kirjaamon yhteystiedot**
käyntiosoite:	Korsholmanpuistikko 43, 4. krs
postiosoite:	PL 204, 65101 Vaasa
puhelin:	029 56 42780
faksi:	029 56 42760
sähköposti:	vaasa.hao@oikeus.fi
aukioloaika:	klo 8–16.15
- Oikeudenkäyntimaksu** Vaasan hallinto-oikeudessa valituksen käsittelystä perittävä oikeudenkäyntimaksu on 260 euroa. Mikäli hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi, oikeudenkäyntimaksua ei peritä. Maksua ei myöskään peritä eräissä asiaryhmissä eikä myöskään, mikäli asianosainen on muualla laissa vapautettu maksusta. Maksuvelvollinen on vireillepanija ja maksu on valituskirjelmäkohtainen.

Tämä asiakirja LSSAVI/17692/2019 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument LSSAVI/17692/2019 har godkänts elektroniskt

Nyman Stefan 28.09.2020 13:42

Tolppanen Jari 28.09.2020 11:48